

„Să vă iubiți unul pe altul! Precum Eu v-am iubit pe voi, așa și voi să vă iubiți unul pe altul!” (Ioan 13,34)

Publicație săptămânală pentru întărire sufletească

web: poienita.iasi.mmb.ro | mail: parohia.poenita@yahoo.ro

www.facebook.com/parohiapoenita

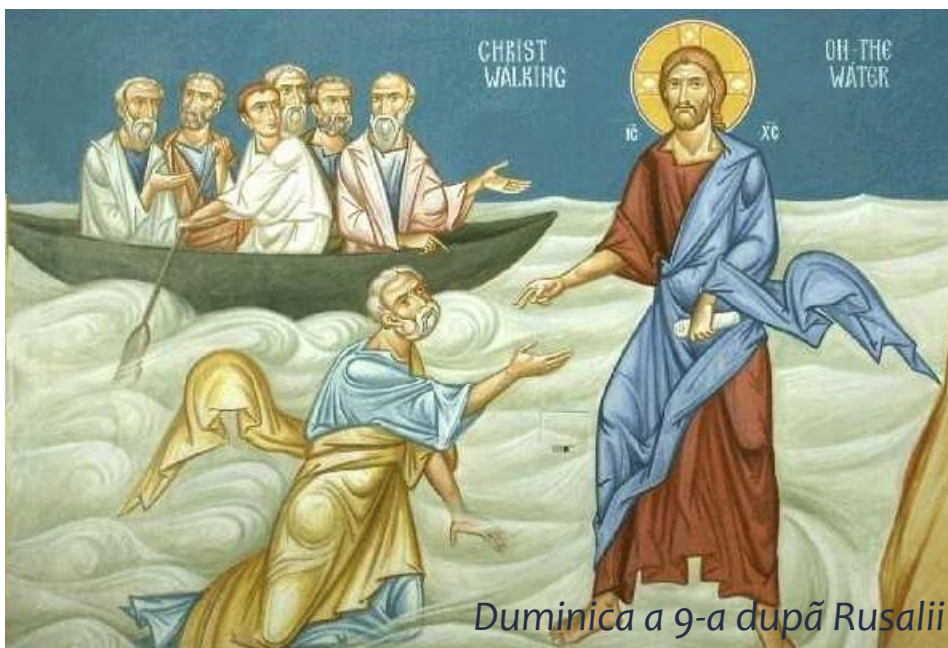

Moaștele Sfinților Cuvioși Iosif și Chiriac

de la Bisericieni în pelerinaj la Parohia Poienița

Duminică, 9 August 2015 orele 17⁰⁰

detalii pe situl poienita.iasi.mmb.ro

Duminică a 9-a după Rusalii

Cu adevărat, Tu ești Fiul lui Dumnezeu!

„Iar cei din corabie l s-au închinat, zicând: **Cu adevărat, Tu ești Fiul lui Dumnezeu.**” (Matei 14, 33)

Prin furtună, Domnul a urcat în corabie și vântul a încetat, iar cei care erau acolo au venit și l s-au închinat. Aceasta înseamnă că Domnul și Mântuitorul nostru, după ce va trece furtuna prigonirilor, va veni din nou la ucenici și la Biserica Sa. Pentru aceasta l-a învrednicit pe Petru, pe cel dintâi dintre apostoli și i-a încredințat turma Sa, spunându-i: Paște

oile Mele (In. 21, 17). Atunci când apostolii au văzut slava învierii Domnului, adunați fiind în Biserica celor credincioși ca să l se închine și așezați în corabie așa cum apucaseră să fie, au mărturisit oamenilor că El este cu adevărat Fiul lui Dumnezeu.

(Cromațiu, *Tratat la Matei 52.8*, traducere pentru Doxologia.ro de Lucian Filip)

Binecredinciosul Împărat Iustinian (527-565)

S-a născut în anul 483 din părinți binecredincioși, în Tauresium, (Macedonia). Savatie și Biglenisa, părinții săi, creștini fiind, i-au acordat o educație aleasă. În anul 518, unchiul său, Justin a ajuns împărat, apoi, cu patru luni înainte să moară, în luna aprilie a anului 527, se pare că l-a înfiat pe Justinian ungându-l cesar în locul său. Se pare că a stat în preajma unchiului său încă din tinerețe, și a avut astfel posibilitatea să primească o educație deosebită, devenind un excepțional cunoscător al dreptului și istoriei Imperiului Roman dar și un foarte bun teolog. Împăratul Justinian a fost un sprijinitor ferm al Bisericii, astfel după ce împăratul Teodosie I proclamase creștinismul ca singura religie acceptată în stat, legislația justiniană vine cu noi întăriri, suprimând dreptul necreștinilor de a acede la funcții publice. De asemenea, în timpul domniei sale au fost ridicate numeroase biserici - cea mai impresionantă fiind Catedrala Sfânta Sofia - iar în anul 553 a fost convocat al V-lea sinod ecumenic la Constantinopol. Opera sa legislativă (Codul justinian) și cea religioasă, reprezintă totodată o moștenire valoroasă pe care a lăsat-o posterității. A trecut la cele veșnice în noiembrie 565.

Scrisoarea unui preot către enoriașii săi

E vremea scrisorilor pastorale, mai ales a celor trimise de către ierarhi poporului pe care-l păstorește. La nivelul său, și preotul de parohie are datoria de a transmite un cuvânt celor care, cu binecuvântarea Chiriarhului, îi sunt încredințați nu spre a-i stăpâni, ci spre a-i sluji, pentru a fi "slujitorul bucuriei lor" (cf. II Corinteni 1, 24). Am ales să public un cuvânt (postat pe [saiitul parohiei, talpalari.iasi.mmb.ro](http://saiitul.parohiei.talpalari.iasi.mmb.ro)), pe care l-am adresat enoriașilor de la Parohia Talpalari, unde sunt trimis a sluji, având încredințarea că el este cumva de interes general, consonant cu ceea ce ar dori să transmită credincioșilor mulți dintre frații mei întru slujire preotească. (pr. Constantin Sturzu, Sursa: doxologia.ro)

Iubite fiu sau fiică duhovnicească,

Din când în când, în viața noastră este nevoie să ne facem un bilanț (provisoriu, ce-i drept), o evaluare a ceea ce am făcut până acum, urmată de o creionare a unor proiecte de viitor pe care le înrămăm cu speranța că va fi mai bine. Sincer, dacă îți cercetezi cu atenție faptele, ce poți spune despre anii care s-au scurs? Care îți sunt criteriile după care îți evaluezi viața? Îți adresez aceste întrebări nu ca izvorând dintr-o impar-donabilă indiscreție, ci pentru că, în calitate de păstor al acestei comunități, am datoria să-ți (re)aduc aminte că singurul lucru care contează, cu adevărat, care ne ajută pe fiecare, este cultivarea sistematică a unei relații vii, oneste, cu Dumnezeu.

Poate că te numeri între cei pe care i-am întâlnit în comuniunea rugăciunii, la slujbele din biserică. Am avut ocazia să împărtășim aceleași probleme cu care se confruntă parohia noastră, dar și să gustăm din bucuriile Sfintei Liturghii sau ale unor acte de milostenie. Ne-am întâlnit săptămânal la serile de cateheză și formare duhovnicească sau când ai îngenuncheat sub patrafir, căutând să pui înepcut bun vieții tale. Ție, împreună rugătoare, îți mulțumesc pentru tot sprijinul acordat parohiei (și mie personal) și te rog să-mi ierți greșelile pe care, ca un om păcătos, le voi fi făcut și față de tine.

Mă gândesc apoi că e posibil ca tu, cel ce citești, să te numeri între cei care, în mod ocazional, ai venit la biserică, și abia dacă am apucat să-ți rețin chipul. Poate că au fost anumite lucruri care te-au îndepărtat sau care te-au făcut să nu mai revii decât rareori biserică. Pe tine te îndemn insistent, cu sinceritate, să vii să-mi spui ce te ține departe de Domnul și de această sfântă casă a Sa... Dacă însă grijile te-au copleșit sau alte neputințe ce țin de viața personală te-au împiedicat să te apropii măcar o dată pe săptămână de biserică, atunci te încredințez de faptul că te port în rugăciunile mele. Sper ca, împreună și cu rugile tale (pe care te îndemn să le înmulțești pe cât îți stă în putință), să-L înduplecăm pe Dumnezeu să-și deschidă mai larg baierile harului Său peste inima ta, să o înmoaie și să o deschidă definitiv către dumnezeiasca Împărăție.

Și mai mare este probabilitatea ca, citind aceste rânduri, să-ți dai seama că nu te înscrii în nici una dintre cele două categorii de mai sus. Așa cum se întâmplă mai peste tot, nici în biserică noastră nu sunt prezenți la

slujbe decât o mică parte dintre cei fac parte (scriptic) din comunitatea parohială. Dacă pașii tăi se îndreaptă către o altă biserică ortodoxă, din rațiuni binecuvântate, atunci pot fi liniștit. Dacă însă nu ai făcut încă loc în viața ta, în agenda ta, măcar pentru o întâlnire săptămânală cu Dumnezeu Fiul, Cel ce a ales să ni se împărtășească liturgic sub forma văzută a pâinii și a vinului, atunci neliniștile mele sunt întemeiate. De multe ori m-am pornit să te caut, să te cercetez la tine acasă, așa cum se va întâmpla și în aceste zile, înaintea de Crăciun și de Bobotează. Aș vrea să nu te gândești la astfel de momente decât ca la un semn pe care ți-l trimite Dumnezeu: semn că te iubește, că te consideră un fiu al Său și că vrea să vii și tu acolo unde suntem cu toții acasă, adică în Biserică. Nu insist mai mult aici, prin intermediul acestor cuvinte, mai degrabă trebuie să insist atunci când plec genunchii înaintea unei icoane, întrucât știu că acest mesaj poate fi ignorat, dar dacă îți trimit un gând folosind canalul de comunicare deschis de "satelitul Doamne", atunci șansele ca inima ta să accepte Cuvântul cresc uimitor. Vreau doar să știi că, de fiecare dată când începe Sfânta Liturghie și sesizez că TU nu ești acolo, mă doare!... Și nu-mi poate nimeni alina această durere a mea atâta vreme cât te știu pe tine departe, rătăcind, căutând să-ți astâmperi foamea cu roșcove (citește, te rog, **capitolul 15 din Sfânta Evanghelie după Luca** pentru a înțelege ce vreau să spun).

Scumpul meu prieten în Hristos Domnul,

Sunt multe lucruri pe care le putem face pe lumea aceasta. Unele ne umplu sufletul de bucurie, dar bucuria este ca o flacără de lumânare ce se stinge pe măsură ce se topește ceara. Altele ne umplu de amărăciune. Ori-cum ar fi, să luăm aminte la ce ne spune Sf. Apostol Pavel: **"Toate îmi sunt îngăduite, dar nu toate îmi sunt de folos. Toate îmi sunt îngăduite, dar nu mă voi lăsa biruit de ceva"** (I Corinteni 6, 12). Un singur sfat aș îndrăzni să-ți dau, ca unul căruia i-a fost încredințată această misiune, a păstoririi: când îți faci planuri de orice fel, la sfârșit, peste toate câte ți le propui, adaugă ca prioritară intensificarea relației tale cu Dumnezeu. Dacă vrei sănătate, caută mai întâi pe Cel ce este "Doctorul sufletelor și al trupurilor noastre". Dacă vrei mâncare (sau o masă mai bogată), apropie-te mai mult de cel ce ne hrănește minunat cu "sfintele și preacuratele Sale Taine". Dacă îți dorești un acoperiș deasupra capului, pune nădejdea ta către Cel ce "a întins cerul ca un

cort" (Psalmi 103,3). Iar dacă te-ai săturat de sărăcie și vrei să scapi de obsedantele griji izvorând din nesiguranța zilei de mâine, citește zilnic aceste cuvinte rostite de Mântuitorul Iisus Hristos: **"Nu vă îngrijiți pentru sufletul vostru ce veți mânca, nici pentru trupul vostru cu ce vă veți îmbrăca; au nu este sufletul mai mult decât hrana și trupul decât îmbrăcămintea?"** (Matei 6, 25). Aceste cuvinte nu sunt doar un îndemn, ci sunt și o promisiune fermă pe care ne-o face Domnul: ai curajul să verifici dacă e adevărată? Testează-L pe Dumnezeu, dar așa, crezând din toată inima cuvintele Lui. Și vei vedea că nu te înșală sau dezamăgește niciodată.

Și acum, hai să recapitulăm. Ai, pe de o parte, o mulțime de proiecte și de dorințe pe care le vrei împlinite, mai ales pentru anul ce stă să înceapă. Poți face asta de unul singur sau poți, pe de altă parte, să-L alegi pe Dumnezeu ca tovarăș, să începi întotdeauna prin a asculta și a avea încredere în ceea ce te învață El. Acum, chibzuiește și tu; ce e mai ușor: să te îngrijești să-ți câștigi existența, să te frământă zilnic de unde vei mai scoate banii de care ai nevoie pentru cele strict necesare sau să te îngrijești de rugăciune, de spovedanie, de împărtășanie, de participarea la sfintele slujbe...? Care dintre ele e mai la îndemână? Înțelegi și tu, dacă ești onest în reflecția asupra acestui subiect, cât de strâmbă este mintea noastră și cât de mult ne mai place să ne chinuim singuri. Pentru că noi cel mai adesea ne luăm poveri pe care nu le putem purta în loc să le alegem pe cele ușoare, care ne stau la îndemână. Căutăm cele materiale, anevoie de realizat și care nu depind întrutotul de noi, în loc să optăm pentru cele spirituale, care ne sunt întotdeauna la îndemână. Uneori cauți să muncești spre a câștiga, să spunem, 100 de lei și nu-ți dai nimeni de lucru. Dar pentru a spune de 100 de ori rugăciunea **Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă pe mine păcătosul (păcătoasa)** nu ai nevoie de aprobarea sau acordul nimănui. Ce poți câștiga dacă vei spune rugăciunea, ce beneficiu vei avea? Uite, hai să facem, în încheiere, o făgăduință: tu vei spune în anul ce stă să înceapă, această rugăciune zilnic, de 100 de ori; investește în ea cum investești atâta energie și bani și timp în lucrurile de care ești atât de preocupat. La sfârșitul anului, vei face din nou bilanțul și vei veni să-mi comunici rezultatul, precum te duci la Finanțe când îți declari veniturile. Îți garantez, înaintea lui Dumnezeu, că tu, ca persoană, vei fi în câștig. Și, la urma urmei, ce ai putea să pierzi? Încearc-o și pe asta, dacă tot te-ai săturat a-ți căta rost și hodiină sufletului în cele de primprejurul tău. Dumnezeu ne primește chiar și așa, când optăm pentru El după ce le-am încercat pe toate celelalte. Reflectează, te rog, la aceste lucruri acum. Timpul trece repede, nu lăsa pe mâine ceea ce poți schimba azi în viața ta. Eu te voi pomeni în continuare, la rugăciune, cu dragoste de tată și cu inimă de mamă.

Fii binecuvântat!